

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/545/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513224076
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513224076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, proti odporkyni: E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, L., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou G. J., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V v Bratislave v konaní o zaplatenie 50,50 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 26.06.2014, č.k. 12C/129/2014-26 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 26.06.2014, č.k. 12C/129/2014-26, v napadnutej časti, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 50,50 eur, z čoho 50,- eur predstavuje úhradu 100 - násobku základného cestovného a 0,50 eur cestovné. Súd prvého stupňa z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zistil, že odporkyňa dňa 10.05.2011 bola kontrolovaná pracovníkom navrhovateľa v dopravnom prostriedku navrhovateľa na linke MHD č. 88 a pri kontrole sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Pretože sa odporkyňa v mieste trvalého bydliska nezdržiavala a jej pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, odporkyni bola súdom prvého stupňa ustanovená opatrovníčka, ktorá vo veci vzniesla námietku premlčania.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 108 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého práva z prepravy sa premlčujú za jeden rok, s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb. Mal za to, že jednoročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez platného cestovného lístka dňa 10.05.2011, pričom nasledujúcim dňom sa odporkyňa dostala s plnením záväzku do omeškania a zároveň začala plynúť jednoročná premlčacia lehota, ktorá skončila dňom 10.05.2012. To spôsobilo stratu nároku navrhovateľa vymáhať jeho právo súdnou cestou, v dôsledku čoho súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách prvostupňového konania bolo rozhodnuté s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň

si uplatnil trovy odvolacieho konania spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 29,57 eur za jeden úkon právnej služby po 16,60 eur s titulu podania odvolania + 1 x režijný paušál + DPH.

Navrhovateľ mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Poukázal na ust. § 760 Obč. zák., v zmysle ktorého zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas. Zmluvou o preprave, teda vzniká právny vzťah medzi dopravcom a cestujúcim. Občiansky zákonník obsahuje iba základnú úpravu vzťahov, pričom podrobnejšia úprava je ponechaná osobitným zákonom a to v danom prípade zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov. Uviedol, že Občiansky zákonník stojí na princípe premlčania so všeobecnou premlčacou dobou. Uvedená doba sa použije všade tam, kde pre jednotlivé práva nie je Občianskym zákonníkom a iným predpisom ustanovená premlčacia doba. Keďže zákon o cestnej doprave neustanovuje premlčaciu dobu za nezaplatenie úhrady pri cestovaní bez cestovného lístka, je namieste použiť ust. § 101 Občianskeho zákonníka a preto pohľadávka vo výške 50,- eur nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premlčaná.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie navrhovateľa v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odporkyňa cestovala dopravným prostriedkom navrhovateľa dňa 10.05.2011, pričom pri kontrole sa nevedela preukázať platným cestovným lístkom. Zároveň z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok vyplýva, že odporkyňa odmietla zaplatiť revízorom požadovanú sumu, pozostávajúcu z cestovného vo výške 0,50 eur a z postihu 50,- eur priamo na mieste pri vykonávaní kontroly. Keďže opatrovníčka odporcu vzniesla námietku premlčania, súd prvého stupňa postupoval správne, keď navrhovateľovi premlčané právo nepriznal (§ 100 ods. 1 posl. veta Obč. zák.). Správne súd prvého stupňa určil začiatok premlčacej doby a to s poukazom na ust. § 101, v spoj. s ust. § 563 Obč. zák. v zmysle ktorých ustanovení premlčacia doba začína plynúť v deň nasledujúci po tom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku navrhovateľa, že pri cestovaní bez cestovného lístka je potrebné použiť a postupovať podľa ust. § 101 Obč. zák..

Nárok na zaplatenie úhrady pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom totiž nemôže vzniknúť samostatne a oddelene, len na základe zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, ale len spolu s nárokom na zaplatenie cestovného. Obidva nároky tak vznikajú súčasne a výlučne zo zmluvy o preprave osôb v MHD, resp. z jej porušenia. U obidvoch nárokoch sa preto dĺžka premlčacej doby riadi ust. § 108 Obč. zák. a teda jej premlčacia doba je jednoročná.

Otázku premlčania žalovaného nároku je potrebné posúdiť v zmysle ust. § 853 ods. 1 Obč. zák. na základe analógie légis podľa tých ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie. Takýmto ustanovením Občianskeho zákonníka je práve § 108. Ak teda jednoročná premlčacia doba na uplatnenie nároku navrhovateľa na súde začala plynúť dňa 10.05.2011 a v súlade s ust. § 122 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka uplynula 10.05.2012 a ak navrhovateľ podal návrh na súd až 10.07.2013, podal ho oneskorene, po uplynutí premlčacej doby v zmysle § 108 Občianskeho zákonníka. Opatrovníčka odporkyne v predmetom konaní vzniesla námietku premlčania a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď navrhovateľovi premlčané právo nepriznal.

Pokiaľ navrhovateľ vo svojom odvolaní poukazuje na rozsudky odvolacieho súdu sp. zn. 15Co/67/2011, sp. zn. 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd v skutkovo totožných veciach odvolaniu navrhovateľa vyhovel, odvolací súd uvádza, že tieto rozhodnutia nie sú právne záväzné pre rozhodovanie iných odvolacích senátov. Práve z dôvodu rozdielneho právneho posúdenia skutkovo totožných vecí bolo občianskoprávnym kolégiom Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu k otázke posúdenia premičania nárokov zo zmluvy o preprave osôb v prostriedkoch MHD (cestovné, úhrada) prijaté zjednocujúce stanovisko, z ktorého odvolací súd v tomto rozhodnutí v plnom rozsahu vychádzal.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorou bol zamietnutý návrh o zaplatenie cestovného 0,50 eur nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolacom petite svojho odvolania uvádza, že navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, v danom prípade odvolací súd vychádzal z obsahu predmetného odvolania, z ktorého bezpochyby vyplýva, že odvolanie smeruje len k časti pohľadávky vo výške 50,- eur, keď navrhovateľ v odvolaní jednoznačne uvádza, že len pohľadávka vo výške 50,- eur nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premičaná.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, v spoj. s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyni, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.